

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 856/2492

อัยการกรมอัยการโจทก์ นายเทิ้ม พรหมประกาย ที่ 1 นายเมือง สิริมาส ที่ 2 นายสิริ สุกรเสส ที่ 3 จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 120, ป.วิ.อ. มาตรา 123

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามกฎหมายไม่ได้บังคับไว้ว่า ฟ้องต้องบรรยายไว้ด้วยว่าได้มีการสอบสวนแล้ว เมื่อคดีปรากฏว่า ก่อนฟ้องได้มีการสอบสวนแล้ว ก็เป็นอันใช้ได้ ข้อเท็จจริงของการไฟฟ้าหลวงสามเสน ซึ่งขึ้นอยู่กับคณะกรรมการคดียกฟ้องคดีนั้นยังเป็นกรรมโยธาธิการ) อธิบดีแห่งกรมดังกล่าวย่อมร้องทุกข์ได้ คำร้องทุกข์ของอธิบดีกรมโยธาธิการ ซึ่งมีข้อความว่า '....ได้ทราบจากเจ้าพนักงานสอบสวนว่า คดีนายเทิ้มกับพวกซึ่งต้องหาว่า ทุจริตต่อหน้าที่และปลอมหนังสือนั้นได้มีข้อหาเพิ่มเติมอีกว่า ทำการฉ้อโกงทรัพย์สินด้วยฉันทันฐานะเป็นอธิบดีกรมโยธาธิการจึงเป็นผู้เสียหายในคดีนี้ฉันทขอมอบคดีฐานฉ้อโกงให้ตำรวจและอัยการดำเนินคดีต่อไป (ลงชื่อ ล. บุรณกรโกวิท)' เป็นคำร้องทุกข์ที่ชอบด้วย มาตรา 123 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริต ปลอมหนังสือ และฉ้อโกง จำเลยปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1, 2 มีผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 304 จำคุกจำเลยคนละ 1 ปี ยกฟ้องจำเลยที่ 3 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า 1. จำเลยอ้างว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายให้ชัดแจ้งว่า ได้มีการสอบสวนความผิดของจำเลยไว้ก่อนแล้วเห็นว่า ตามกฎหมายไม่ได้บังคับว่า ฟ้องจะต้องบรรยายไว้ด้วยว่าได้มีการสอบสวนแล้ว ทั้งคดีนี้ปรากฏว่าก่อนฟ้อง ได้มีการสอบสวนแล้ว 2. จำเลยอ้างว่า ในคดีฉ้อโกง ผู้เสียหายไม่ได้ร้องทุกข์เห็นว่า คดีนี้จำเลยทำการฉ้อโกงทรัพย์สินของการไฟฟ้าหลวงสามเสนซึ่งขึ้นอยู่กับคณะกรรมการคดียกฟ้องคดีนั้นยังเป็นกรรมโยธาธิการ) อธิบดีแห่งกรมดังกล่าว โดย พ.ต.ล่อม บุรณกรโกวิท ซึ่งเป็นผู้เสียหายได้ทำใบมอบคดีให้ฟ้องร้องในฐานนี้ มีข้อความว่า "27 เมษายน 2487 ฉันท พันตรีล่อม บุรณกรโกวิท อธิบดีกรมโยธาธิการได้ทราบจากเจ้าพนักงานสอบสวนว่า คดีนายเทิ้ม กับพวก ซึ่งต้องหาว่า ทุจริตต่อหน้าที่และปลอมหนังสือนั้น ได้มีข้อหาเพิ่มเติมอีกว่า ทำการฉ้อโกงทรัพย์สินอีกด้วย ฉันทในฐานะเป็นอธิบดีกรมโยธาธิการ จึงเป็นผู้เสียหายในคดีนี้ ฉันทขอมอบคดีฐานฉ้อโกงให้ตำรวจและอัยการดำเนินคดีต่อไป (ลงชื่อ ล. บุรณกรโกวิท)" ใบมอบคดีหรือคำร้องทุกข์นี้ มีข้อความตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ถือว่า เป็นคำร้องทุกข์โดยชอบแล้วพิพากษายืน

องค์คณะ

ดุลยทัศนชนาณัติ · เลขาณิชนธรรมวิทักษ์ · มนุกันยวิมลสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/856/2492>